

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»

НАКАЗ

26 04. 2024 р.

Київ

№ 224

Про введення в дію Положення
про підвищення кваліфікації педагогічних
та науково-педагогічних працівників
Національного університету «Києво-Могилянська академія»

На підставі ухвали Вченої ради НаУКМА від 25 квітня 2024 р. (протокол
№ 8, пункт 1),

НАКАЗУЮ:

1. Ввести в дію Положення про підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Національного університету «Києво-Могилянська академія» (додається).
2. Завідувачам кафедр та керівникам інших підрозділів довести Положення до відома педагогічних та науково-педагогічних працівників.
3. Визнати Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних та науково-педагогічних працівників НаУКМА, введене в дію наказом НаУКМА від 30 грудня 2020 р. № 532 таким, що втратило чинність.

Т. в. о. президента

Денис АЗАРОВ

Віцепрезидент з науково-педагогічної
роботи (навчальна робота)

Василь ОЖОГАН

Керівник відділу
«Центр забезпечення якості освіти»

Ганна ВОЛКОВА

Помічник першого віцепрезидента

Ольга ФЕДАС

ПОЛОЖЕННЯ
про підвищення кваліфікації
педагогічних та науково-педагогічних працівників
Національного університету «Києво-Могилянська академія»

1. Загальні положення

1.1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Національного університету «Києво-Могилянська академія» (далі – Положення) розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800 (далі – Постанова № 800), «Концепції професійного розвитку науково-педагогічних та педагогічних працівників НаУКМА», затвердженої наказом президента НаУКМА від 06 липня 2019 р. № 298, та Положення про підвищення кваліфікації у Національному університеті «Києво-Могилянська академія», затвердженого наказом НаУКМА від 05 жовтня 2023 р. № 17.

Положення визначає види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, порядок планування і організації, а також процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників (далі – викладачів) Національного університету «Києво-Могилянська академія».

1.2. Метою підвищення кваліфікації викладачів є досягнення викладацької досконалості, їхній професійний розвиток відповідно до освітньої політики НаУКМА, забезпечення якості освіти і досягнення стратегічних цілей НАУКМА.

1.3. Основними завданнями підвищення кваліфікації викладачів є:

1) формування та розвиток педагогічної, цифрової, комунікаційної, медійної, інклюзивної та науково-дослідницької компетентностей відповідно до кращих світових практик, а також з урахуванням міжнародних та фахових стандартів якості вищої освіти;

2) засвоєння та застосування інноваційних технологій, форм, методів та засобів навчання, вивчення та впровадження новітніх педагогічних

методик, дистанційних та інформаційно-комунікативних технологій навчання;

3) набуття досвіду формування змісту навчання з урахуванням потреб ринку праці за професійним спрямуванням;

4) вивчення сучасних виробничих технологічних процесів, прогресивних методів управління, досягнень науки і техніки, перспектив їх розвитку та впровадження в освітній процес;

5) розвиток інноваційного та критичного мислення, творчої ініціативи, реалізація принципів неперервності освіти;

6) розвиток особистісних здібностей (організаторських, творчих, лідерських, комунікативних тощо);

7) розвиток компетентностей науковця: володіння методами наукового дослідження, застосування етичних норм проведення дослідження, академічна доброчесність та публікація результатів досліджень.

1.4. Для викладачів, які обіймають управлінські посади, або є членами колегіальних органів управління чи дорадчих органів, або є гарантами освітніх програм, завданнями підвищення кваліфікації також є:

1) вивчення та впровадження стратегій інтернаціоналізації університету та його інтеграції до європейського та світового освітнього простору;

2) інституціональний розвиток університету, розробка та вдосконалення стратегій розвитку, залучення стейкхолдерів;

3) створення нових та оновлення існуючих освітніх програм;

4) стратегічне управління;

5) формування управлінських навичок та навичок освітнього та наукового лідерства (проектного менеджменту, фандрейзингу, грантової діяльності тощо).

1.5. Підвищення кваліфікації є важливою складовою системи внутрішнього забезпечення якості освіти НаУКМА, сформованою у порядку, визначеному законодавством та нормативними актами НаУКМА.

1.6. Викладачі зобов'язані постійно підвищувати свій професійний рівень, вони можуть самостійно обирати конкретні види, форми, напрями, терміни підвищення кваліфікації, а також суб'єктів надання відповідних освітніх послуг, з урахуванням рекомендацій кафедри, результатів опитування студентів та власних наукових та викладацьких інтересів.

1.7. Викладачі можуть підвищувати свою кваліфікацію у закладах вищої освіти, наукових, освітньо-наукових та професійних установах в Україні (окрім розміщених на тимчасово окупованих територіях) та за кордоном (крім

держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом), інших юридичних чи фізичних осіб, зокрема у фізичної особи-підприємця, що провадять освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників та мають відповідну ліцензію (далі – суб'єкт підвищення кваліфікації).

1.8. Результати підвищення кваліфікації беруться до уваги під час ліцензування та акредитації освітніх програм, при обранні на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з викладачами, під час щорічного оцінювання викладачів, а також при застосуванні заохочень (премії, стипендії, винагороди тощо).

2. Форми, види, зміст і обсяг підвищення кваліфікації

2.1. Формами підвищення кваліфікації є: інституційна, дуальна, на робочому місці, на виробництві. Для забезпечення необхідного обсягу підвищення кваліфікації різні форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації викладачів визначаються у розділі 4 цього Положення.

2.2. Видами підвищення кваліфікації викладачів НаУКМА є:

1) навчання за програмами підвищення кваліфікації Центру забезпечення якості освіти НаУКМА;

2) навчання за програмами підвищення кваліфікації, які реалізуються у порядку, передбаченому Постановою № 800, іншими закладами вищої чи післядипломної освіти, які мають ліцензію на провадження такої освітньої діяльності або акредитовану освітню програму за відповідною спеціальністю;

3) стажування в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах;

4) наукове стажування;

5) участь у програмах академічної мобільності;

6) самоосвіта працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене звання (далі – самоосвіта);

7) здобуття наукового ступеня;

8) здобуття вищої освіти.

2.3. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації викладачів визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації викладачів НаУКМА протягом п'яти років не може бути меншим за 6 кредитів ЄКТС або 180 годин. Кредити/години різних форм і видів підвищення кваліфікації підсумовуються.

2.5. Зміст програм підвищення кваліфікації, стажування, наукового стажування, програм академічної мобільності та самоосвіти має відповідати меті та завданням, передбаченим пунктами 1.3 та 1.4 цього Положення, в іншому разі одержані результати не визнаються як підвищення кваліфікації.

2.6. Президент, віце-президенти НаУКМА, декани, заступники деканів, завідувачі кафедр, завідувач аспірантури, докторантури НаУКМА, які вперше призначені на відповідну посаду, мають пройти підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяг такого підвищення кваліфікації має становити не менше 1 кредиту ЄКТС або 30 годин.

3. Планування і організація підвищення кваліфікації

3.1. Підвищення кваліфікації викладачів НаУКМА планується та організовується відповідно до Постанови № 800 та норм, передбачених цим Положенням.

3.2. НаУКМА забезпечує підвищення кваліфікації викладачів, пріоритетними видами якого визнаються: 1) програми підвищення кваліфікації, що реалізуються Центром забезпечення якості освіти НаУКМА (далі – ЦЗЯО); 2) програми академічної мобільності.

3.3. НаУКМА фінансує програми підвищення кваліфікації, що реалізуються ЦЗЯО для забезпечення підвищення кваліфікації викладачів у обов'язі, передбаченому чинним законодавством.

3.4. Відповідальність за аналіз потреб та планування своєчасного підвищення кваліфікації викладачів покладається на завідувача кафедри або керівника іншого підрозділу, у складі якого є педагогічні працівники.

3.5. Планування підвищення кваліфікації викладачів НаУКМА здійснюється у такому порядку:

1) не пізніше 31 березня кожного календарного року завідувачі кафедр (керівники інших підрозділів) подають до ЦЗЯО перелік викладачів, які

потребують підвищення кваліфікації через навчання за відповідними програмами ЦЗЯО у наступному календарному році;

2) не пізніше 30 квітня кожного календарного року ЦЗЯО узагальнює одержані від кафедр потреби викладачів НаУКМА у навчанні за програмами підвищення кваліфікації та подає до планово фінансового відділу інформацію про кількість та обсяг таких програм у кредитах ЄКТС, очікувану кількість слухачів та бюджетну пропозицію щодо фінансування розроблення та проведення цих програм;

3) планово-фінансовий відділ, за погодженням з ЦЗЯО визначає вартість розроблення та проведення програм та включає відповідну статтю у бюджет НаУКМА на наступний календарний рік.

3.6. Особи, яких уперше призначено на науково-педагогічні посади в НаУКМА, зобов'язані пройти навчання за програмою підвищення кваліфікації ЦЗЯО, присвяченій організації освітнього процесу та використанню методів електронного навчання в НаУКМА, обсягом не менше 1 кредиту ЄКТС або 30 годин. Фінансування проведення такої програми передбачається бюджетом НаУКМА у кожному календарному році.

3.7. Програми підвищення кваліфікації викладачів НаУКМА розробляються ЦЗЯО відповідно до вимог, передбачених Постановою № 800, підписуються розробником та керівником ЦЗЯО, погоджуються віцепрезидентом з науково-педагогічної роботи та затверджуються наказом НаУКМА.

3.8. Підвищення кваліфікації викладачів НаУКМА, передбачене підпунктами 1–5 пункту 2.2 цього Положення, здійснюється на підставі наказу НаУКМА та з урахуванням таких особливостей:

1) наказ НаУКМА про **стажування** викладача видається на підставі договору, укладеного між НаУКМА та суб'єктом підвищення кваліфікації, додатком до якого є індивідуальна програма стажування;

2) **наукове стажування** науково-педагогічних працівників здійснюється на підставі договору, укладеного з такими працівниками, у порядку, передбаченому статтею 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

3) участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у **програмах академічної мобільності** відбувається у порядку, передбаченому Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, та відповідними нормативними актами НаУКМА.

3.9. ЦЗЯО забезпечує відповідність програм підвищення кваліфікації викладачів НаУКМА вимогам чинного законодавства та належну підготовку наказів та іншої документації, необхідної для зарахування викладачів НаУКМА на навчання за програмами підвищення кваліфікації, відрахування їх з таких програм, видачу викладачам та облік сертифікатів про підвищення кваліфікації, розміщення на сайті НаУКМА передбаченої законодавством інформації про видані сертифікати.

3.10. Контроль за станом підвищення кваліфікації викладачів, зокрема, під час підготовки до проведення акредитаційних процедур, здійснює навчально-методичний відділ НаУКМА.

3.11. На час підвищення кваліфікації з відривом від освітнього процесу в обсязі, визначеному законодавством, за викладачем зберігається місце роботи (посада) та середня заробітна плата.

4. Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації

4.1. Загальні правила визнання результатів підвищення кваліфікації.

4.1.1. Результати підвищення кваліфікації у виді навчання за **програмами підвищення кваліфікації НаУКМА**, а також навчання за програмами підвищення кваліфікації або **стажування у суб'єктів підвищення кваліфікації**, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

Протягом одного місяця після підвищення кваліфікації викладач надає копію сертифікату або іншого документа про підвищення кваліфікації завідувачу відповідної кафедри (керівнику підрозділу) і до відділу кадрів.

4.1.2. Результати **підвищення кваліфікації інших видів** (у інших суб'єктів підвищення кваліфікації) можуть визнаватися рішенням вчених рад факультетів.

Викладач протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає секретареві вченої ради відповідного факультету заяву про визнання результатів підвищення кваліфікації, до якої додає звіт у довільній формі, в якому представляється отриманий досвід, або документи, що підтверджують отримані результати підвищення кваліфікації. Заява із додатками може подаватися корпоративною електронною поштою.

Заява протягом місяця з дня її подання розглядається на засіданні вченої факультету, яка заслуховує викладача щодо результатів підвищення

кваліфікації та повинна ухвалити одне з таких рішень: 1) визнати результати підвищення кваліфікації; 2) не визнати результати підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада факультету може надати рекомендації викладачеві щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або ухвалити рішення щодо неможливості підвищення кваліфікації у такого суб'єкта до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

Протягом одного місяця після визнання результатів підвищення кваліфікації викладач подає витяг з протоколу вченої ради факультету завідувачу відповідної кафедри (керівнику підрозділу) і до відділу кадрів.

4.2. Особливості визнання результатів окремих видів підвищення кваліфікації.

4.2.1. Як підвищення кваліфікації можуть бути визнані результати **самоосвіти** (інформальної освіти) лише тих викладачів, які мають науковий ступінь та/або вчене звання.

Такі результати можуть бути отримані, зокрема, через: участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах, конференціях інших освітніх або наукових заходах, які не відповідають вимогам, що передбачені Постановою № 800 для програмам підвищення кваліфікації; роботу у складі колегіальних органів Міністерства освіти і науки України, галузевій експертній раді чи експертних комісіях Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, наукових/науково-методичних/експертних радах органів державної влади та органів місцевого самоврядування, комісій Державної служби якості освіти із здійснення планових (позапланових) заходів державного нагляду (контролю); отримання сертифікату про знання іноземної мови на рівні B2 або вище, що має міжнародне визнання; отримання вченого звання; розроблення та/або проведення тренінгу, семінару, майстер-класу, онлайн курсу (поза плановим навчальним навантаженням); участь у роботі спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій як рецензент чи опонент; отримання сертифікату або свідоцтва про отримання професійної кваліфікації у відповідній галузі (свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю, CELTA/DELTA тощо).

Підвищення кваліфікації через самоосвіту зараховується в обсязі не більше 1 кредиту ЄКТС або 30 годин на рік, в якому отримано відповідні результати.

4.2.2. Участь у **програмах академічної мобільності** на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим

постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, та іншими актами законодавства і нормативними актами НаУКМА, визнається як підвищення кваліфікації.

Обсяг підвищення кваліфікації через участь у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 1 кредит ЄКТС або 30 годин на рік.

4.2.3. **Наукове стажування** викладачів, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» та відповідних нормативних актів НаУКМА, може бути визнане як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Викладачі протягом місяця після завершення наукового стажування подають президенту НаУКМА письмовий звіт про результати стажування та виконання завдання, передбаченого наказом про направлення на стажування і договором, укладеним із працівником.

Один тиждень наукового стажування викладачів зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 1 кредиту ЄКТС або 30 годин.

4.2.4. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації.

Підвищення кваліфікації через здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується в обсязі 6 кредитів або 180 годин чи відповідно до обсягу освітньої програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

4.3. Інформація про вид, обсяг і документ про підвищення кваліфікації або про визнання результатів підвищення кваліфікації вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти (ЄДЕБО) відповідно до інструкції, яка розробляється навчально-методичним відділом НаУКМА та затверджується наказом.

